

gelooven wij) onder het aspect van onze naaste goede vrienden en bekenden, en indien men officieel de groep-Hoeksema zou willen uitsluiten, dan zou mijn plaats wel eens leeg kunnen blijven; en ik hoorde, dat men er over denkt, de hoogleraren van Kampen en Amsterdam als gast te doen inviteren. Want tegen allen clubgeest dient gewaakt te worden. En ik ben hartgrondig overtuigd, dat zoowel de Chr. Geref. Kerk van Nederland dient te worden gevraagd (althans zoolang men blijft vasthouden aan het voorloopig gestelde doel), als ook de groep-Hoeksema, die voor wat de trouw aan de gereformeerde belijdenis betreft, dichter bij ons staat, dan menigen, dien we wél zullen zien komen, als de eerste in ruwe omtrekken aangegeven plannen door-gang zullen vinden. Bovendien: 'tis niet de vraag, wie eventueel zou weigeren, doch wie naar goede orde een uitnodiging hebben moeten.

Prof. Hepp schrijft nog iets. Men behoort, zoo lees ik, zich niet ongerust te maken; blijkens het verband bedoelt hij: niet ongerust, dat de Hoeksema-groep zou worden gevraagd. Ik weet niet, in hoeverre prof. Hepp hier een vermoeden uitsprekt, dan wel in hoeverre zijn voorspelling op goede gronden berust. Zeker is, dat de synode van Sneek nog geen enkele vingering in een of andere richting gaf, en dat we over het heele problemencomplex nog vrije discussies te wachten hebben. Ook prof. Hepp zal, evenals wij, erkennen; wij zijn de synode niet, doch alleen naar dienaren der kerken. En de deputaten voor buitenlandse kerken zijn ook maar dienaren, en geen heerschers. En als prof. Hepp meent, dat er zijn, die zich ongerust maken, als de Hoeksema wél mee gerekend werd, dan wil ik wel verklaren, dat ik me ongerust zou maken, als hij officieel en bewust werd uitgesloten. Omdat, nog eens, dit niet zou pleiten voor onzen waarheidszin, noch voor onze trouw aan de confessie, voorzover deze trouw zich wel gedwongen ziet, vergelijkingen te treffen tusschen instituten, die in de tucht slapper en andere, die in dit opzicht strenger zijn, en getrouwer.

Laat ons niet voortvlooien. Er dreigt zoveel gevaar van verslapping, dat we wel allen mogen bijeenvergaderen, die daartegen strijden. Ik sprak hierboven over vrijmetselarij. Welnu, juist onder het schrijven van dit artikel bereikt me volgend stuk:

310 Burgess Place Clifton, New Jersey U.S.A.,
23 September 1930.

Hoog Geachte Broeder in den Heere: —

Bij het inzien van den Almanak van Die Gereformeerde Kerk in Zuid Afrika vir die jaar 1930, zie ik dat er 'n „Deputaatskap om volgende Sinode nader te rapporteer oor die Vrymetselary" (Art. 84) is benoemd.

Als redakteur van „The Christian Cynosure", 'n maandblad uitgegeven door de National Christian Association hier in de Vereenigde Staten van Noord Amerika, dat geheel gewijd is aan de bestrijding van de Vrijmetselarij, stel ik innig belang in de werkzaamheden der Gereformeerde Kerk in Zuid Afrika te dezen opzichte.

De „National Christian Association" bestaat uitsluitend voor dat doel en is niet iets nieuws, maar heeft dien strijd reeds vijftienzeventig jaren gevoerd.

Alhoewel er personen verbonden zijn aan deze vereeniging, die niet bij de Gereformeerde Kerken behoren, toch ontvangt zij haar grootste steun van de mannen der Reformatie. Ook schrijver dezes is niet slechts bij opvoeding of kweeking — maar bij overtuiging Gereformeerde.

Reeds voor jaren mocht ik strijden hier in Amerika voor een TERUGKEER TOT DE GEREFORMEERDE BEGINSELEN. Behalve artikelen in enkele der Gereformeerde Kerkbladen, zoals „The Banner" en „Wachter" der Chr. Geref. Kerk, „The Leader" (nu „The Intelligence-Leader") der Reformed Church in America, „Christianity Today" der Orthodox Presbyterianen en op verzoek van Dr K. Schilder van Kampen, Nederland, nu ook een serie voor „De Reformatie" (wordt binnenkort gepubliceerd, K. S.), werden ook verschillende vlugschriften, ten doel hebbende het zuiveren van onze Gereformeerde Kerken van dwaalleeringen daarin gesloepen, in het licht gegeven. Onder laatst genoemde ook een pamflet getiteld: „Freemasonry Antithesis of the Christ". Dit is nu reeds in de tweede druk.

Verleden jaar mocht ik een vereeniging tot stand brengen in Engeland ter bestrijding der Vrijmetselarij, sprak ook te Edinburgh, Schotland op het Calvinistisch Congres, trad in Nederland op in verschillende plaatsen en stelde mijzelf voorts in contact met de Europeesche leiders van het Calvinisme, zoals: Prof. Lecerf van Parijs, Drs Aalders van de Vrije Universiteit te Amsterdam en Schilder van Kampen, Buffinga van Rotterdam, Sebastjen van Budapest, Dr Kuyper van Bloemendaal, De Jansen van den Haag (van Leger en Vloot), enz., enz.

Al dit slechts bij wijze van introductie en niet van zelfaanprijzing; alleen om U te toonen welke de strijd is, welke wij hebben aangeboden in den Naam des Heeren, als Wachter op Zion's muren.

Dit schrijven heeft ten doel U de hulp aan te bieden welke de National Christian Association U kan geven in de verspreiding van vrije lectuur tegen alle met eeden verbonden geheime genootschappen. Voorts om Uw aandacht te vestigen op ons maandblad waarvan wij U een vrij exemplaar hopen te zenden ter inzage, maar ook om den onderlingen band welke er tusschen U en ons als Calvinisten bestaat, te sterken en ook om Uw zedelijken steun in te winnen voor onzen strijd ter zuivering der Kerk.

Wij belijden te gelooven in EEN HEILIGE ALGEMEENE CHRISTELIJKE KERK, niet waar? Uw strijd is de onze en de onze ook de Uwe. En alhoewel landen en zeeën ons van U scheiden, toch willen we op deze wijze den band der Christelijke gemeenschap doen voelen.

Gaarne willen we vragen, die U ons mocht stellen, beantwoorden. Vooral in deze dagen van beroering op alle terrein des levens is het noodzakelijk, dat de Kerk van Jezus Christus zich openbaart als levend getuige.

Met broeder groeten en heilbiede de Uwe in Zijnen dienst:

GERHARD M. VAN PERNIS.

Predikant bij de Gereformeerde Kerk
te Clifton, New Jersey, U.S.A.

Een klein bewijs, dat er op het oogenblik in de wereld, ook in de kerkelijke samenleving, wel wat beters te doen is, dan elkaar uit te sluiten op grond van enkele losse uitspraken inzake een probleem als de gemeene gratie, waarover, tenzij wat de grondgedachte betreft (Gods welbehagen in het kreuurelijke leven) onder de gereformeerden nog volstrekt geen communis opinio bestaat, en waarbij het nog maar gebleven is bij enkele in zichzelf en ook onderling vaak tegenstrijdige pogingen tot het onder woorden brengen der openbaring Gods.

Ik hoop daarom, dat de Prot. Ref. Church twee dingen zal doen: in Amerika de hand der verzoening uitsteken, en den Geref. Kerken van Nederland intusschen correspondentie voorstellen. Want deze kerken bestaan gelukkig niet bij de gratie van een deputatenregering, hebben zich niet in te laten met amerikaansche kwesties, evenmin als de Chr. Ref. Church het deed ten aanzien van de verhouding Geref. Kerken—Chr. Geref. Kerk in Nederland, en zullen toch uit eigen oogen willen zien.

Het gaat in spreken en zwijgen niet om succes, maar om zegen, en daartoe in eerste instantie ook om het ontlasten van de conscientie. Mede daarom schreef ik dit artikel. Ik wacht daarop voorloopig geen „succes". Ik ben evenwel ten aanzien daarvan wél verzekerd van Gods zegen. Op den duur geeft deze ook succes.

K. S.

Mededeeling.

Naar aanleiding van een meeningsgeschil, dat tusschen hen gerezen was ten aanzien van wat in „De Heraut" no. 3071 (29 Nov. 1930) en daarna in „De Reformatie" geschreven is, hebben ondergeteekenden één dezer dagen over en weer hun standpunt uiteengezet. Deze uiteenzetting heeft er tot onze blijdschap toe kunnen leiden, dat het tusschen ondergeteekenden dienaangaande gerezen geschil tot wederzijdsch genoegen als geëindigd kan worden beschouwd.

Dr H. H. KUYPER.
Dr K. SCHILDER.

De scheuring in Amerika.

Nu de generale synode van Sneek haar zittingen gedurende eenigen tijd heeft moeten onderbreken, teneinde de „grootte stukken" vooraf in de commissies te kunnen laten afhandelen, zal ik trachten, mijn reeks te heropenen. Onder het voorbehoud, dat ik de vrijheid heb, desnoods hier en daar te onderbreken, want de arbeid, die in de commissie der synode betreffende de „meeningsgeschillen" ook van mij gevraagd wordt, zal me toch het werk wel bemoeilijken.

Onze lezers zullen zich herinneren, dat ik aan de Zwitser de vraag stelde, hoe naar zijn meening de uitspraak van de synode van Kalamazoo nu officieel te lezen was. Letterlijk sprak die synode niet meer uit, dan dat er behalve de zaligmakende genade Gods ook een zekere „gunst of genade Gods is, behoord aan zijn schepelen in het algemeen". In de inleiding van deze formule evenwel werd ook gerept van „een gunstige gezindheid Gods jegens de menschheid in het algemeen". Mijn vraag was nu, of die „gezindheid" ook te rekenen viel tot de officiële belijdenis der synode, ja, dan neen.

De Zwitser was zoo vriendelijk, op mijn vraag te antwoorden. Voor we verder gaan, is het dus noodig, zijn antwoord op te nemen. Ik verwijs daarvoor naar „Perschouw".

K. S.

Doel van Theologische Faculteit en Theologische Hoogeschool.

Prof. Dr H. H. Kuyper kwam Donderdag 28 Sept. j.l. te Sneek ook weer met het oude zeggen, dat het doel eener Universiteit was de wetenschap, en dat van de Theologische Hoogeschool opleiding, alsof deze twee aan beide inrichtingen ooit te scheiden zouden zijn, en niet onafscheidelijk vereenigd waren, althans wat de Theologie in waren zin betreft, en alsof niet én de Hoogeronderwijswet het anders bepaalde, én Dr A. Kuyper Sr en Dr H. Bavinck het allang anders voorgesteld hadden.

Art. 1 van de Hoogeronderwijswet luidt: „Hooger onderwijs omvat de vorming en voorbereiding tot zelfstandige beoefening der wetenschappen en tot het bekleden van maatschappelijke betrekking, waarvoor eene wetenschappelijke opleiding vereischt wordt".

Geene scheiding derhalve hier tusschen wetenschapsbeoefening én opleiding, maar verbinding. Hooger onderwijs omvat de vorming en voorbereiding niet alleen tot zelfstandige beoefening der wetenschappen, maar ook tot het bekleden van maatschappelijke betrekkingen, waarvoor eene wetenschappelijke opleiding vereischt wordt. Beide gaan hand aan hand. Het is hierbij niet: óf... óf, maar: én... én.

En terecht.

God heeft het leven zoo geschapen en geordend, dat kennen en kunnen nauw aan elkander verbonden zijn, het kennen voor het rechte kunnen vereischt wordt, en het rechte kennen tot beter kunnen in staat stelt.

Het Doopersche dualisme loochent dit verband, en acht daarom wetenschappelijke opleiding voor den dienaar des Woords niet noodig. Maar de Gereformeerde

beschouwing heeft altoos dergelijke dualistische gedachte verworpen, en de wetenschappelijke opleiding van de dienaren des Woords als regel gesteld.

Reeds in den Heidelbergschen Catechismus wordt als inhoud van het vierde gebod aangegeven: dat de scholen onderhouden worden, antw. 103. En hij heeft daarbij in de eerste plaats het oog op scholen tot opleiding voor de bediening des Woords.

In dien geest werd ook bij het „beding" bepaald, dat men niets mocht laten vallen van den eisch van wetenschappelijke ontwikkeling, en verklaarde men van deze ontwikkeling, en voegde er tot nadere bepaling aan toe: „die steeds door de Gereformeerde Kerken gesteld is". Als ter versterking zeide men in 1893 daar nog bij: „de vorming door de wetenschappelijke studie der Theologie".

Geene tegenstelling dus tusschen wetenschapsbeoefening en opleiding, maar onafscheidelijke verbinding, en wel krachtens Gods schepping en regeling van het menschelijke leven.

Geen Doopersch dualisme, zooals dat in het stellen van wetenschapsbeoefening en opleiding tegenover elkander of los naast elkander, nog naverkt en uitkomt, maar Gereformeerde ook in zijn wetenschaps- en opleidingsbeschouwing.

Wetenschapsbeoefening en opleiding zijn niet van elkander te scheiden of zonder de nauwste verbinding naast elkaar en tegenover elkander te stellen, en ten minste niet op het gebied der wezenlijke Theologie. Naarmate hier de wetenschap beter beoefend wordt, grondiger, degelijker, de wetenschap der Theologie, maar die mate wordt ook te beter opgeleid tot de bediening des Woords. De beste opleiding vordert hier de beste wetenschapsbeoefening.

Ook de eischen en de praktijk van het leven maken het beweren van beoefening van wetenschap los van opleiding, en omgekeerd, louter leeg gepraat en inhoudloos woordengescherp. Eene school of universiteit enkel voor beoefening van wetenschap, zonder tevens opleidingsinstaat te wezen, is onmogelijk, kan niet bestaan. Daarvoor geven de menschen hun geld niet. En daaraan begeben zich geen studenten. Hoeveel wordt er ook tegenwoordig geklaagd, dat Hoogescholen en Universiteiten niet genoeg opleiding geven.

In de Tweede Kamer sprak Dr A. Kuyper Sr in Dec. 1897: „Bij de Universiteit moet onderscheid gemaakt worden tusschen haar tweeledig karakter, als zijnde in de eerste plaats eene school voor de opleiding van studenten voor beroepen in het leven; en als hebbende in de tweede de roeping om te zijn, als ik het zoo mag uitdrukken, een groot-laboratorium voor de wetenschap". Ook Dr A. Kuyper Sr scheidt dus niet wetenschapsbeoefening en opleiding aan de Universiteit, noch stelt hij die naast of tegenover elkander, maar hij verbindt die ten nauwste, al onderscheidt hij ze, en stelt als eerste doel der Universiteit opleiding voor beroepen in het leven.

Met hersenschimmige, van het leven losgemaakte, ongereformeerde, voorstellingen vorderen we niet. Zij doen schade, en moeten verworpen worden. „Wie eenig besef heeft van de ontzaglijke uitbreiding der wetenschap in den tegenwoordigen tijd, weet, dat al onze Universiteiten hoe langer hoe meer in vakscholen uiteenvallen, die bijna door geen anderen dan een uitwendigen band nog eenigszins met elkander vereenigd zijn", schreef Dr H. Bavinck reeds vóór 40 jaar, in 1899, „Het recht der Kerken en de Vrijheid der Wetenschap", blz. 35. En sedert is het er in dat opzicht niet beter op geworden.

En daarom weg met die ongereformeerde, Doopersche, tegenstelling: eene Universiteit is er voor de beoefening van wetenschap, maar de Theologische Hoogeschool voor de opleiding. Zij is onjuist en onwezenlijk, in strijd met de waarheid en werkelijkheid. Juist ook het verzet van den kant der Vrije Universiteit tegen de instelling van het promotierecht aan de Theologische School te Kampen kan doen zien, dat het aan de Vrije Universiteit maar niet gaat om de wetenschap. Men ziet ook hierbij op mogelijke praktische gevolgen dier instelling mede voor de Vrije Universiteit. In de deute vrees van Prof. Dr H. H. Kuyper op de Synode op 28 Sept. j.l., voor schade van de vermeende belangen der Vrije Universiteit, en in zijne vreesaanjaging dienaangaande, waarover ik schreef in mijn artikel „Het beding" enz., komt dat duidelijk uit.

Theologische Faculteit der V.U. en Theol. Hoogeschool zijn in wezen dan ook niet verschillend, maar als onderwijsinrichtingen aan elkander gelijk van karakter. Zij zijn verschillend in hare verhouding tot de Gereformeerde Kerken. En zij zijn onderscheiden in bestuurders, en in andere bijkomstige omstandigheden. Maar zij zijn eigenlijk niet eens aan elkander ongelijk in bronnen voor onderhoudskosten. Want de uitgaven voor de Theologische Faculteit der Vrije Universiteit komen evenzeer als die voor de Theologische Hoogeschool te Kampen grotendeels uit collecten van de Gereformeerde Kerken. Doch in karakter als onderwijsinrichtingen zijn zij niet wezenlijk onderscheiden. „Het is onjuist", schrijft Dr H. Bavinck, „dat een Theol. faculteit er alleen zijn zou voor de wetenschap, en een Theol. School alleen voor de opleiding. Beide zijn niet te scheiden, noch in de theorie noch in de werkelijkheid. Eene Theol. School kan naar den eisch der Geref. beginselen niet waarlijk en ten volle opleiden tot den dienst des Woords, tenzij zij ook in wetenschappelijken zin de Theologie beoefene. En eene Theol. faculteit kan de Theologie niet beoefenen en doceeren, tenzij zij van het begin tot het einde ook

rekenen
studien
plaats
te zijn
daarom
Theol.
wetens
vormt,
facultet
leeraren
Vrije U
voor 40
gen ter
zien, b
in hun
heeren
leiding
volgens
toeslag
logie",
de taak
daardor
ting des
in deze
haar on
op eige
karakter
mate vi
eener T
kerk we
en is i
natuurl
eene T
zij op
de an
eene l
der Ker

Daaro

pen in
na een
tot can
tot doet
teit aan
niet aa
Facultet
Hooger
min als
teiten d
Dat red
mannen
En als
uit bij
de Theo
dier stu
gie. Mat
ming en
van Ho
hun red
Hooglee
eest toe
hun red
doctor)
zoo ook

De zal
Vreem
de ding
gen: de
verleene

Dat ze
geleid d
en. Also
ware, b
geformul
nen er
zien, w
wordt. D
venhage
daan, t
twist,
quaest
En daar
principie
heeft o
ren en
sprak w
was er i
eene Syn
leenen, d
hetzij tot
aan het C
School of
zijn of
collegi
bruik i
studien
lijk ook
verleent,
leenen al
of Facult
verleent
tot candid
van de V

Heel
nen ter
dat de
niet ku
de uit